

не ся рѣшавахъ да му отговорѣ. Най-послѣ, като каза, че има законникъ (Кормчая) Срѣбскы разби ми нетрѣпеніето и възразяхъ: Г-не, не е срѣбскы, нѣ старо-българскы и безпристрастно кажете какво му е правописаніето? Такво правописаніе нито сж дръжѣли Срѣбиты нито дръжатъ, то е доста ясенъ документъ като ся взрѣ единъ ученъ и го разгляда, нѣ трѣбва безпристрастно да исказва и истинѣтж. Могж утвърдително да кажѣ, че днешнити вси Срѣбскы учени сж съ такава мисль, т. е. желятъ да докажѣтъ, че всички памятници на Балканскыя Полуостровъ сж Срѣбскы и тоя народъ е прѣвый историческый у полуострова, а другыты сж (0) нула.

Рѣчь ся отвори за църковный въпросъ и за нашій подвигъ и стремленіе къмъ Екзархіѣтж, на когото ся искаше, спорѣдъ разговора, да ся разубѣдимъ и да ся съгласимъ съ нѣкои Срѣбы да тражимъ Ипекскѣтж Патріаршіѣ, подъ коѣто сме праведно принадлежѣли. Укори той доста нашитѣ владыци, а особно Св. Русчюшкаго Г-на Григорія, че прѣвиль С. . . грѣхъ, за което былъ писалъ нашій народенъ врагъ, Г-нъ Каравеловъ, въ нѣкой си вѣстникъ. Каравеловъ! не си добъръ человекъ. Много зачърни народното лице, не чърни и нововъзрожденото ни духовенство; зачото народный гнѣвъ ще тя накаже; мысли, че мнозина Българчета си прѣтиль у Деярбекыръ и единъ день ще ти свети масло нѣкой твой братъ. Ако ти е криво Турското Правителство, ты говоришь, че си ся продалъ за интересъ на Срѣбитѣ; намъ е твърдѣ добро, че ни възстанови духовнѣтж самостоятелность; мы щемъ му служимъ вѣрно и ты иди у безтрага да сме спокойни и мирни.

Укори Г-нъ Орѣтковичъ Св. Нишкаго Г-на Виктора, че издалъ у църквѣ проклѣтиѣ срѣщу всякого, кой бы ся нарѣкълъ Срѣбинъ. Туй до колко е истина, остава да отговори Нишката община и самъ Н. П. Г-нъ Викторъ прѣзъ печѣта да заглуши устата за лѣжцитѣ, които съ лѣжѣ гонятъ вѣтръ. Срѣщу всичко въ кратѣ като му направихъ възразеніе, а особно за Н. П. Св. Врачанскаго Г-на Аверкія, за когото ся мжчеше да докаже, че татко му былъ Срѣбинъ, та и онъ е Срѣбинъ, увѣрихъ го да вѣрва, че е Българинъ, на когото познавамъ всичкиѣтж породиѣ. Като желяеше да проповѣдува на оныя, съ които ся ставяше, кривы мысли срѣщу Екзархіѣтж, увѣрихъ го, че имамы просвѣтени лица съ наукъ у нашій